

От
Председателя на Народно събрание и
Председателя на парламентарната група в Нар. събрание

Становище на участниците в митинга относно Истанбулската конвенция

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вр. No	М-8194-3
Дата	23.01.2018 г.

Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (наричана Истанбулска конвенция) няма нищо общо с официално провъзгласените си цели. Доколкото в конвенцията има клаузи, защитаващи жените от насилие, те съществуват в наличното българско законодателство - Закон за защита от домашно насилие, Закон за защита от дискриминация, Закон за закрила на детето, Закон за равнопоставеност между жените и мъжете, Закон за здравето и др., както и съпътстващите ги подзаконови актове - и са безсмислени. Затова от значение в конвенцията са единствено мъгяливите, полускрити, подмолно прокарвани клаузи, които представляват агресия срещу българския народ и неговите изконни ценности, агресия срещу семейството, децата и самите жени, които уж защитават.

1. Агресия срещу българското семейство. В същността си Конвенцията е насочена към разбиване на българското семейство, разбирано като съюз на физическите мъж и жена. Конвенцията изобретява друг вид пол, непознат на бога и нормалните хора - "социален пол". В чл. 3, подт. "в" от Конвенцията е посочено, че ""пол" означава социално изградени роли, поведения и характеристики, които определено (курсивът наш) общество смята за подходящи за жените и за мъжете". Думата пол не случайно е поставена в кавички, за да се подчертае нейния по-широк от нормалната употреба обхват.

След това определение всички клаузи на конвенцията вече са насочени не в защита на жената-майка или момичето-бъдеща майка, а в защита на лесбийки и гейове, които изпълняват функцията на сексуален партньор-жена в "определени", както се посочва в Конвенцията, общности. За да няма никакво съмнение, че това е вложеният в чл. 3 от Конвенцията смисъл, в чл. 4, подт. "в" се посочва, че: "Прилагането на настоящата конвенция трябва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана на пол, социален пол, раса, религия, сексуална ориентация, идентичност, основана на пола." Тук преводът съзнателно е замъглен. В оригинала вместо двусмисленото за незапознатите "социален пол" е казано директно "джендър", което си има точно определено съдържание, а именно - "свободно избираем пол".

Видно е от посочените текстове, че Конвенцията в същност защитава не социалните роли на мъжа и жената, санкционирани от обществото, неговата религия, хилядолетни традиции и ценности, а антисоциалното поведение на маргинални хомосексуални, трансексуални и прочие групи, преценявани в българското общество като деструктивни и опасни.

2. Превръщане на държавата в ангинационален и антисоциален агент. Разбирайки, че традиционната религиозна и ценностна система на едно общество, всички здрави сили в него ще се противопоставят на прилагането на подобна антисоциална практика, Конвенцията задължава държавата да се бори с тях. В чл. 12 ал. 1 се казва, че: "Страните предприемат необходимите мерки за насърчаване на промени в социалните и културни модели на поведение на жените и мъжете с цел изкореняване на предразсъдъци, обичаи, традиции и всякакви други практики, основани на идеята за малоценност на жените или на стереотипни роли за жените и мъжете (курсивът наш). Традиционната религия и морал са определени като главния враг на

Истанбулската конвенция. Но тя не се задоволява само с тази обща формулировка, насъсквайки държавата срещу нормалното и нравственото. В чл. 14 Конвенцията конкретизира система от сатанински мерки в сферата на образованието. В т. 14, ал. 1: "Страните предприемат необходимите стъпки за включване на учебен материал по въпроси като ... нестереотипни роли на пола, ... насилие над жените, основано на пола (знаем, какво формулира Конвенцията под "пол" в чл. 3, т "в!")... в официалните учебни програми и на всички образователни равнища". В ал. 2: "Страните предприемат необходимите мерки за насърчаване на посочените в параграф 1 принципи в неформалните образователни структури, както и в спортни, културни и развлекателни структури и в медиите." Въобще целият държавен апарат и медиите са поставени в услуга на аномалното. Българските граждани даже не могат да си представят уродливостта на мерките, които ще последват в образователната система от най-ранна възраст, ако Истанбулската конвенция бъде приета. Сред тях носенето на мустаци ("Деня на мустаците") от ученички и учителки, както и участието на осъзнаващите се като "жени" мъже в женски спортни състезания е сред най-безобидните. Следва обаче обучението в сексуални практики на хомосексуалните групи от предучилищна възраст, както и отварянето на женските бани и тоалетни за всички мъже, които се чувстват "жени", което си е направо сатанинско. Говоря за реално съществуващи в САЩ практики.

3. Установяване диктат на международни ЛГБТ-общества. Поучени от опита, при който националното общество е въставало срещу сатанизма на един задкулисно приет закон, авторите на конвенцията се опитват да наложат "независим международен" контрол. Конвенцията грубо нарушава националния ни суверенитет, предвиждайки международен орган с изключителни пълномощия в контрола над прилагането на Конвенцията. Според чл. 66, ал. 1: "Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (наричана по-нататък „GREVIO“) следи за изпълнението на настоящата Конвенция". Какво представлява тази група, може да се види в ал. 4, т. "г" и "д": т. "г" - "те представляват съответните участници и агенции в областта на насилието над жени и домашното насилие"; т. "д" - "те заседават в свое лично качество и са независими (курсивът мой - Р.Д.) при упражняването на своите функции" Значи, те са "участници в областта на насилието над жени и домашното насилие". Ако преведем този витиеват израз на български ще разберем, че става въпрос за "потърпевши", ерго за представители на хомосексуалните групи, защото видяхме, именно в тяхна защита е създадена Конвенцията.

4. Изводи. В крайна сметка можем да определим конвенцията като антибългарска, антихристиянска и въобще сатанинска. Тя се противопоставя на всички ценно и свято, което българското национално общество е установило в своя исторически опит. Нейната цел е моделиране на човека в неопределен и безнравствен биологичен индивид, подвластен на инстинктите, неспособен за обществен живот, прост съставен елемент от лесно управляема биомаса, която при нужда може да бъде и унищожена, без възможност да окаже съпротива. Конвенцията представлява недопустима агресия срещу българската национална сигурност, а поддръжниците ѝ извършват акт на държавна измяна.

От тук могат да се направят следните препоръки за българското общество в защита на националната му идентичност и суверенитет:

1. Да бъдат стриктно анализирани скритите цели и силите, които стоят зад Истанбулската конвенция.

2. В спешен порядък трябва да бъде приет закон в защита на традиционните религии, морал и ценностна система на българското общество.
3. В спешен порядък трябва да бъде приет Закон за чуждестранните агенти, а именно граждански и правни субекти, финансирани от чужди държави и фондации, по аналогия със съществуващите подобни закони в САЩ и Русия. Достъпът на "чуждестранните агенти" до медиите и сътрудничеството им с държавните органи трябва да бъде забранено.
4. Предвид явната намеса и натиск от страна на администрацията на Европейския съюз за приемането на тази антибългарска конвенция, да бъде преосмислена степента и формите на сътрудничество на България с ЕС. България да предприеме спешни мерки за влизане в групата на Вишеградската четворка с цел обща защита на националния суверенитет и интереси.

София

23.01, 2018

Румен Берч

Калин Райчев

Мария Савинова

Александър Мешер

доц. Юлианка Тешева

Иванка Миланова

Петър Миланов

Светлана Коцова

Вася Николов Стоянов - Шишева

Магдалена Лалевова Ташева

проф. Зорница Иванова Байкова

Снежина Цветкова

Ирина Иванова

Венелина Милаева

В имени Визе на уга стенице
В имени стенице Историје
и оквенеце

Силвана Кривоша

Мартина Дан Петрова

Светлана Александровна Петрова

Ивошар Весник Ивошар

Ивошар Весник

Ивошар

Вангужа Вангужа

Александар Николев Трпачев

Татяна Петрова Сименова

Димитар Вандушев Савенко

Милена Варбанова Велчева

Кристина Донч Донч

Мария Христова Марича

Бориско Кочаров

Билана Гиничева

Ивошар

Росица Тулева

Силвана Кривоша